

POSTANOWIENIE

25 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 25 stycznia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku K. w J.

z udziałem A. O.

o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu,

na skutek skargi kasacyjnej A. O.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z 18 listopada 2022 r., III Ca 66/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. O. – uczestnik postępowania z wniosku K. w J. o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu – złożył do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 18 listopada 2022 r.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został uzasadniony występowaniem w sprawie zagadnienia prawnego związanego z interpretacją pojęcia „powodowania rozkładu życia rodzinnego” jako przesłanki społecznej niezbędnej do orzeczenia skierowania na przymusowe leczenie alkoholików w sytuacji, w której strony pozostają w związku małżeńskim jedynie formalnie.

Oprócz tego skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, którą wywiódł z braku weryfikacji przez Sąd II instancji twierdzeń skarżącego,

zgodnie z którymi wielokrotne, niezapowiedziane wizyty dzielnicowego i kuratora sądowego nie potwierdziły tego, że uczestnik postępowania znajdował się pod wpływem alkoholu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne powinno zostać sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy, wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń, a jednocześnie powinno być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny; tak, aby umożliwić udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. m.in. postanowienia SN z 11 stycznia 2024 r., I CSK 6184/22; z 13 grudnia 2023 r., I CSK 5954/22; z 25 października 2023 r., III USK 286/22).

W uzasadnieniu przedstawionego zagadnienia prawnego skarżący pominął obszerne ustalenia stanu faktycznego sprawy, dokonane przez sądy powszechne rozpoznające sprawę, zgodnie z którymi zamieszkuje on w tym samym lokalu, w którym mieszka również jego małżonka oraz inni członkowie rodziny, a podejmowane przez niego zachowania prowadzą do dezintegracji życia rodzinnego od wielu lat. W świetle tych ustaleń nie ma znaczenia podkreślana przez skarżącego w uzasadnieniu zagadnienia okoliczność, że związek emocjonalny z osobą, z którą pozostaje formalnie w małżeństwie, uległ rozpadowi wcześniej niż pojawiły się wspomniane zachowania skarżącego, wynikające z jego choroby alkoholowej.

Związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi sądów *meriti* (art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.) powoduje, że zagadnienie prawne podane na uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieścić się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (zob. np. postanowienia SN z 3 października 2023 r., I CSK 2898/23 oraz z 12 września 2023 r., I CSK 6427/22). Skarżący nie spełnił tego wymagania.

Z analogicznych przyczyn wadliwe jest uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie jej oczywistej zasadności. Skarżący powinien bowiem uzasadnić przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie

może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać się na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z 20 października 2023 r., I CSK 1631/23 oraz z 25 września 2023 r., I CSK 903/23).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[SOP]

[ał]